

πεινών παθημάτων πάροισι τι, πλὴν δὲ τῶν
 τῶν τε καὶ μᾶλλον ἢ οἱ πολλοί· καὶ ἐπὶ ὧν ὄν
 οἱ πολλοὶ πάροισιν, ὑπο τούτων ἀπαθείς ἢ
 ὄλως ἢ ἡρέμα. ὑπορεῖται δ' εἰ τῶ ἀνδρείῳ
 οὐδὲν δεῖ φοβεσθαι, οὐδ' αἰ φοβηθεῖν· ἢ οὐ-
 δὲν κωλύει τὸν εἰρημῶνον ἔσπονδι γδ ἀνδρεία
 ἀκολουθεῖται τῶ λόγιῳ ὅτι· ὃ γδ λόγος τὸ κα-
 λὸν ἀναρεῖται κελύθει. διὰ καὶ ὁ μὴ διὰ τού-
 των ὑπομῶραν αὐτὰ, εἴτι ἢ τοῖ ἐξέστηκεν, ἢ
 δρασίς ὁ δὲ διὰ τὸ κελὸν ἀφοβος, καὶ ἀνδρεί-
 ος μόνος. ὁ μὲν οὖν δειλὸς καὶ ἀ μὴ δεῖ φο-
 βεῖται, ὃ γδ δραστὺς καὶ ἀ μὴ δεῖ ταρρέει, ὁ δ'
 ἀνδρείος ἀμφὸς δὲ, καὶ ταύτη μῆσος ὅτι·
 αἰ γδ αἰὸ λόγος κελύθει, ταύτη καὶ ταρρέει καὶ
 φοβεῖται, ὁ δὲ λόγος τὰ μεγάλα λυπηρὰ καὶ
 φθαρτικὰ οὐ κελύθει ὑπομῶραν, ἀ μὴ κα-
 λὰ ἢ ὁ μὲν οὖν δρασίς, καὶ ἢ μὴ κελύθει, ταύ-
 τη ταρρέει· ὁ δὲ δειλὸς, οὐδ' αἰ κελύθει· ὁ δ'
 ἀνδρείος μόνος, εἰ κελύθει. ἔστι δὲ εἴδη ἀν-
 δρείας πέντε λεγόμενα καὶ ὁμοιωτικὰ. αὐ-
 τὰ γδ ὑπομῶρον σιν, ἀλλ' εἰ διὰ τὰ αὐτὰ μί-
 α
 1. καὶ πολιτικὴ αὐτὴ δ' ὅτι ἢ δι' αἰσῶ οὐσα.
 2. δευτέρη ἡ στρατιωτικὴ αὐτὴ ὃ εἰ μπερίαν
 καὶ τὸ εἰδέναι, οὐχ (ὡσπερ Σακράτης ἔφη) τὰ
 δεινὰ, ἀλλ' ὅτι τὰς βοηθείας ἔπ' δεινῶν περὶ-
 3
 3. τῆ δ' ἢ δι' ἀπειρίαν καὶ ἀγνοίαν, δι' ἡ τὰ
 παιδεία καὶ οἱ μαθητῶν, οἱ μὲν ὑπομῶροι
 τὰ φοβερά, οἱ δὲ λαμβάνουσι τῶν ὄψεως ἀλλοῖς
 4
 4. δὲ, ἢ κατ' ἀλήθεια, καὶ δ' ἡ οἴτε κατ' ὁμοιω-
 κότες πολλὰ κινεῖται ὑπομῶροι τῶ κινδύνοισι, καὶ
 οἱ μεθύνοντες δυνάμει γδ ποιεῖ ὁ οἶνος. ἀλλ-
 5
 5. λη δ' ἢ διὰ παιδος ἀλόγησεν. οἷον δ' ἔραται
 καὶ θυμῶν. αὐτὸ γδ ἔρφ, δρασίς μᾶλλον ἢ δει-
 λός, καὶ ὑπομῶροι πολλοὺς κινδύνοισι· ὡσπερ ὁ
 ἐν Μεταποντίῳ τὸν τύραννον ἀποκτείναν, καὶ
 ὁ ἐν Κρήτῃ μισολογούμενος καὶ δ' ὄργων, καὶ
 θυμῶν ὡσούτως. ἐστὲν πικρὸν γδ ὁ θυμὸς. διὰ
 καὶ οἱ ἀγροὶ εἴρηες ἀνδρείοι διοκούσιν ἔξ, ὡς
 ὄντες ὄταν γδ ἐκστῶσι, τοιοῦτοι εἰσὶν εἰ γδ μὴ,
 αἰάμαλοι, ὡσπερ οἱ δραστεῖς. ὁμοῦ δὲ μάλ-
 ῆται φρεσικὴ ἢ τῶ θυμοῦ· ἀ ἢ πικρὸν γδ ὁ θυμὸς·
 διὸ καὶ οἱ παῖδες ἀείρουσι μάχονται, διὰ νόμον
 ὃ ἢ πολιτικὴ ἀνδρεία κατ' ἀλήθειαν ὃ οὐ-
 δὲ μίαν τούτων, ἀλλὰ καθὼς τὰς παρεκλυ-
 σεις τὰς ἐν τοῖς κινδύνοισι χησίμα ταῦτα
 πάντα ποιεῖ ὃ τ' φοβερόν καὶ μὲν ἀπλῶς εἰ-
 ρηνικῶν βέλτων ὃ διοκίσαδ' μᾶλλον ὄλως
 μὲν οὖν φοβερά λέγεται τὰ ποικίλα φόβη.

nibus, vulgaribusque passionibus afficiun-
 tur, sed citius, vehementiusque quam sol-
 lent multi: propterea quibus multi afficiun-
 tur, ea vel non profertur, vel leuiter ipsos
 tangunt. Quæritur autem, num forti nihil
 sit terribile, neque metuat quicquam, an
 nihil vetet, pro eo ac dictum est, ipsam
 quoque timere: fortitudo enim rationem
 sequitur, ratio verò honesta capessere iu-
 bet. Quæ circa qui non per hanc sustinet,
 B
 is aut stupidus est, aut confidens. Verum
 qui ob honestum tantum non metuit, so-
 lus fortis est. Timidus igitur quæ non de-
 cet metuit: audax verò in quibus non o-
 portet, audet: fortis verò in vtroque agit
 quod decet, & proin medius existit. Nam
 quæ ratio dicitur, ea & metuit, & sustinet.
 Quæ autem magna, acerbâ, interitumque
 inferentia, nisi sint honesta, subire haud-
 quaquam ratio iubet. Audax verò etiam
 non iubente ipsa subit: timidus verò ne si
 C
 iubeat quidem: solus autem fortis ipsius
 iussui obtemperat. Species autem fortitu-
 dinis quinque sunt numero, propter simi-
 litudinem quamdam sic appellatæ. Eadem
 enim cum sustineant, non tamen easdem
 ob causas. Vnde vna ciuilis, quam verecun-
 dia parit: altera militaris, ex peritia, vsu-
 que rerum perfecta, non, quemadmodum
 dixit Socrates, vt horribilia, sed vt auxilia
 horribilium cognoscantur. Tertia per ig-
 D
 norantiam, & imperitiam, velut est pue-
 rorum, infanorumque fortitudo, qua hi
 horribilia sustinent, illi verò serpentes
 manibusprehendunt. Alia rursum ex spe
 nascitur, qua lautè conuiuati, ebriisque pe-
 ricula suscipiunt. Nam vinum spem solet
 addere. Postremò alia ex affectuum impo-
 tentia rationis expers, vt amore, iræ ac-
 censorum. Nam siue amet quis, audax po-
 tius, quam timidus, erit, multaque peti-
 E
 cula sustinebit: velut qui in Metaponto
 tyrannum occidit, & in Creta ille quem
 fabulæ recitant: siue ira commoueat: nam
 extra se rapitur animus. Vnde & fe-
 ræ syluestres fortes dicuntur, nec sunt ta-
 men. Concitatur enim, sunt eiusmodi: non
 concitatur, quemadmodum & audaces:
 inæquales sunt vehementer. Maximè au-
 tem naturalis est ab ira profecta fortitudo:
 inuidia enim ira: quapropter & pueri
 F
 optimè pugnant. Ciuilis autem propter le-
 gem existit. Caterùm harum nulla secun-
 dum veritatem comparata est: ad cohor-
 tationes tamen in periculis, vsum adferre
 hæc omnia non mediocrem. De horribi-
 libus igitur cum simpliciter iâ dixerimus,
 nõ ab te fuerit de his fusius determinare.